

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce **V. J.**, proti žalované: **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 19. 8. 2011 č.j. zamítla žalovaná námitky žalobce proti svému rozhodnutí ze dne 18. 7. 2011 stejné značky, kterým snížila žalobci od 20. 10. 2011 výši invalidního důchodu. Rozhodla tak v řízení podle článku II. bodu 13 věty první, zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., zákon č. 582/1991 Sb. a některé další zákony a podle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů a výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně vypláceného ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně snížila od 20. 10. 2011 na výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně. Žalobce byl shledán posudkem ze dne 21. 9. 2010 Okresní správnou sociálního zabezpečení Brno-venkov od 21. 9. 2010 invalidním pro invaliditu druhého stupně.

Proti rozhodnutí ze dne 18. 7. 2011 podal žalobce námitky, v nichž uvádí, že nesouhlasí s výpočtem invalidního důchodu při změně invalidity z třetího na druhý stupeň, kde mu byla dosavadní výše procentní výměry důchodu 6.480,- Kč vynásobena koeficientem 0,5, což je koeficient pro invaliditu prvního stupně na místo 0,75 pro invaliditu druhého stupně. S tímto nesouhlasí.

Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek a zjistila, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s platnými právními předpisy. Výše procentní výměry invalidního důchodu činí podle ust. § 41 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů za každý celý rok doby pojištění 0,75 % výpočtového základu měsíčně, jedná-li se o invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Před změnou stupně invalidity byl žalobce invalidní pro invaliditu třetího stupně, které dle citovaného ustanovení odpovídá procentní sazba 1,5% výpočtového základu měsíčně. Koeficient podle ust. § 41 odst. 3 citovaného zákona získaný jako podíl těchto procentních sazeb ($0,75:1,5$) činí 0,5. Před provedenou změnou výše invalidního důchodu žalobce činila procentní výměra důchodu 6.480,- Kč měsíčně. Po vynásobení uvedeným koeficientem činí výše procentní výměry invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně 3.240,- Kč měsíčně. Základní výměra tohoto důchodu činí 2.230,- Kč měsíčně. Vzhledem k tomu, že plný invalidní důchod byl žalobci přiznán před 1. 1. 2010 a při první kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2009, konkrétně 21. 9. 2010, byla zjištěna invalidita druhého stupně, která má za následek snížení výše invalidního důchodu, snižuje výše invalidního důchodu od 13. splátky tohoto důchodu splatné po dni konání vedené lékařské prohlídky, tj. od 20. 10. 2011. Z uvedeného vyplývá, že žalobci náležel invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, tj. v plné výši po 12 splátek důchodu. První splátkou pak byla splátka důchodu, která následovala po dni konání kontrolní lékařské prohlídky, tj. první splátka byla dne 20. 10. 2010. Poslední splátka v plné výši žalobci náležela dne 20. 9. 2011.

Proti rozhodnutí o námitkách podal žalobce včas žalobu ze dne 24. 10. 2011, kde namítal, že v napadeném rozhodnutí nejsou uvedeny konkrétní částky použité k výpočtu sníženého invalidního důchodu a není zřejmé, jak byly vypočteny a ke stanovení výše sníženého invalidního důchodu užity výpočtové koeficienty. Napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné a navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 13. 1. 2012 uvedla, že původní výše procentní výměry důchodu (pro invaliditu třetího stupně) činila 6.480,- Kč, vynásobeno koeficientem $0,5 = 3.240,- \text{ Kč}$ + základní výměra 2.230,- Kč = 5.470,- Kč. V této výši byl důchod po přepočtu přiznán.

Ustanovení § 41 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění uvádí koeficienty pro výpočet důchodu. Při invaliditě prvního stupně je procentní výměra důchodu vypočtena s použitím koeficientu 0,5, u druhého stupně činí koeficient 0,75 a třetí stupeň 1,5. Při snížení stupně ze třetího na druhý stupeň nejde o výpočet důchodu, tj. nepoužije se koeficient 0,75 náležící k výpočtu důchodu ve druhém stupni, ale je nutno aplikovat odst. 3 pro změnu stupně, kdy se procentní výměra násobí poměrem těch koeficientů, které dle zákona náležejí k výpočtu důchodu konkrétního stupně, přičemž jde o podíl v poměru nového stupně invalidity

k předchozímu stupni invalidity. Tedy při změně z invalidity třetího stupně na invaliditu druhého stupně je poměr koeficientu pro invaliditu druhého stupně : pro invaliditu třetího stupně = 0,75 (pro invaliditu druhou) ku 1,5 (pro invaliditu třetí), což je 0,5. Tímto koeficientem byla vynásobena procentní výměra invalidního důchodu ve třetím stupni. Výše důchodu ve druhém stupni byla vypočtena v souladu se zákonem, proto žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby.

V řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s.ř.s. přezkoumává soud napadené rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů a z těchto hledisek, které žalobce v podané žalobě uvede, přičemž vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 věta první s.ř.s.).

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání ve smyslu ust. § 51 odst. 1 věta první soudního řádu správního dle něhož soud může rozhodnout bez nařízení jednání, pokud s tím účastníci souhlasí. Podle věty druhé tohoto ustanovení se má za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li se účastník do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a o tom musí být ve výzvě poučen. Tato výzva byla zaslána žalobci dne 19. 1. 2012, tento ji převzal dne 23. 1. 2012 a ve lhůtě dvou týdnů soudu nezaslal vyjádření, v němž by nesouhlasil s projednáním věci bez nařízení jednání. Žalovaná strana se připojila k tomu, aby soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání.

Z dávkového spisu žalobce vedeného u žalované bylo zjištěno, že žalobce byl poživatel plného invalidního důchodu podle § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění od 24. 11. 2006. Při kontrole invalidity 21. 9. 2010 OSSZ Brno-venkov byl zdravotní stav žalobce posouzen v souladu s novou právní úpravou platnou od 1. 1. 2010 tak, že míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena ve výši 50%, což odpovídá podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění podle platné právní úpravy po 1. 1. 2010, invaliditě druhého stupně, neboť jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50%, tudíž nemohlo se jednat o invaliditu třetího stupně. Tam bylo zapotřebí poklesu nejméně o 70%.

Změnu stupně invalidity konstatuje lékař posudkové služby pověřený posuzováním zdravotního stavu pro příslušnou OSSZ, a to v rámci lékařské prohlídky provedené buď z podnětu orgánu sociálního zabezpečení nebo z podnětu samotného důchodce. Při změně stupně invalidity není třeba žádat o přiznání invalidního důchodu pro invaliditu nově stanoveného stupně. Změnu provede žalovaná za využití přepočtu, který je dán ust. § 41 odst. 3 zákona o důchodovém zabezpečení. Z odst. 3. výše uvedeného ustanovení vyplývá, že při změně stupně invalidity se nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity. Nová výše procentní výměry invalidního důchodu se stanoví jako součin procentní výměry invalidního důchodu, který náležel ke dni, který předchází dni, od něhož došlo ke změně stupně invalidity, a koeficientu, který se vypočte jako podíl procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění uvedené v odst. 2, která odpovídá novému stupni invalidity a procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění uvedené v odst. 2, která odpovídá dosavadnímu stupni invalidity. Koeficient podle věty první se stanoví s přesností na čtyři platná desetinná místa.

Podle výše uvedeného právního ustanovení se jedná v případě žalobce o změnu invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invaliditu druhého stupně a zde se použije koeficient 0,5 při výpočtu naznačeném v § 41 odst. 3 ZDP. Stručně řečeno, že při změně stupně invalidity se nová výše procentní výměry invalidního důchodu stanoví tak, že se dosavadní výše procentní výměry invalidního důchodu vynásobí tímto koeficientem. To znamená, že výše procentní výměry dosavadního důchodu činila 6.480,- Kč měsíčně, takže po vynásobení koeficientem ve výši 0,5 činí výše procentní výměry invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně 3.240,- Kč měsíčně. Postup žalované byl soudem shledán správným v souladu s platnými právními předpisy, proto žaloba žalobce byla shledána jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

Žalobce ve věci úspěch neměl, žalovaný správní orgán náklady řízení nepožadoval, soud proto rozhodl o nákladech řízení tak, že je žádnému z účastníků nepřiznal (§ 60 odst. 1, odst. 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. února 2012

JUDr. Jarmila Ďásková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová